ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Effect of Task-Based Learning with Video Podcast to Develop Public Speaking Skills for Lower-Secondary Students

Received: December 12, 2025
Revised: March 12, 2026
Accepted: March 13, 2026

นางสาวรพิดา จารุจารีต*[1]
Raphida Charucharit

ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์[2]
Tasanee Satthaphong

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 2) เปรียบเทียบผลความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มทดลองซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ และ กลุ่มควบคุมซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งผู้วิจัยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 42 คนเครื่องมือในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ 2) วิดีโอพอดแคสต์ และ 3) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที

*Corresponding author, e-mail: s66561606008@ssru.ac.th
[1] นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Student of M.Ed in Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University. email: s66561606008@ssru.ac.th
[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Assistant Professor Dr. in Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University. email: tasanee.sa@ssru.ac.th

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ มีคะแนนการพูดในที่สาธารณะหลังทดลอง (M = 78.11, SD = 2.09) สูงกว่าก่อนทดลอง (M = 35.69, SD = 11.55) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนการทดสอบความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ (M=54.04, SD=9.69) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน วิดีโอพอดแคสต์ การพูดในที่สาธารณะ

Abstract

The purposes of this study were 1) to compare public speaking ability before and after task-based learning combined with video podcasts among lower-Secondary Students, and 2) to compare public speaking ability outcomes between the group using task-based learning combined with video podcasts and the group taught using traditional methods. The research sample consisted of Lower-Secondary Students from schools under the Secondary Educational Service Area Office. There were two groups: an experimental group, consisting of students learning through task-based learning combined with video podcasts, and a control group, consisting of students learning through traditional learning. The researchers used Cluster Random Sampling to select 42 students from each of the two lower-secondary classrooms in the first semester of the 2025 academic year. The research instruments included 1) a lesson plan using a task-based learning approach combined with a video podcast; 2) the video podcast, and 3) a pre-test and post-test assessment of public speaking ability. Data was analyzed using descriptive statistics, including mean (M), standard deviation (SD), and a dependent t-test.

The research findings showed that: 1) The sample group that received instruction based on the task-based learning concept combined with video podcasts had significantly higher post-test public speaking scores (M = 78.11, SD = 2.09) than pre-test scores (M = 35.69, SD = 11.55) at the .05 significance level. 2) The public speaking ability test scores of the experimental group students who received task-based learning combined with video podcasts were significantly higher than the control group who learned using the standard method (M = 54.04, SD = 9.69) at the .05 significance level.

Keywords: Task-Based Learning, Video Podcast, Public Speaking

บทนำ

การพูดในที่สาธารณะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ต้องส่งเสริมในทักษะการพูดที่ปรากฏในสมรรถนะการสื่อสาร ซึ่งว่าด้วยการมีความสามารถในการรับรู้ รับฟัง ตีความ และส่งสารด้วยภาษาต่าง ๆ ตลอดจนสามารถใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาอย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการคิดซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ ความเข้าใจในระบบคุณค่า การแก้ปัญหาร่วมกันผ่านกลวิธีการสื่อสารอย่างฉลาดรู้ สร้างสรรค์และคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อบรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565, ออนไลน์)

กระทรวงการศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเกิดทักษะการพูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์การพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ และมีมารยาทการพูด ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับประเภทของการพูดในที่สาธารณะ ซึ่งมีองค์ประกอบความสามารถ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถด้านเนื้อหา 2) ความสามารถด้านการใช้ภาษา 3) ความสามารถด้านการใช้น้ำเสียง และ 4) ความสามารถด้านบุคลิกภาพ หากผู้เรียนขาดทักษะดังกล่าวย่อมส่งผลให้เกิดความวิตกกังวลในการพูดและความผิดพลาดในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องนโยบายพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนให้ปรับตัวเพื่อเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกระดับการศึกษาให้มีความรู้ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับบริบทในสังคมไทย ส่งเสริมการฝึกทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ด้านการสื่อสารและความร่วมมือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) โดยผู้เรียนจะต้องมีความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นว่าการพูดในที่สาธารณะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ต้องส่งเสริมในทักษะการพูดของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปัจจุบันพบว่า นักเรียนยังขาดความสามารถด้านการเรียบเรียงเนื้อหาและด้านการใช้ภาษา ทั้งนี้ข้อมูลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2567, ออนไลน์) พบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างปีการศึกษา 2564 – 2566 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 78.53 ,60.58 และ 67.15 ตามลำดับ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสามารถด้านการฟังการดูและการพูด ที่อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดที่นักเรียนควรปรับปรุงมากที่สุด คือ การพูดโน้มน้าวใจโดยนำเสนอหลักฐาน ซึ่งมีสาเหตุมาจากนักเรียนไม่สามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์การพูด ออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี รวมถึงขาดการลำดับเนื้อเรื่องอย่างมีเหตุผล

สภาพปัญหาข้างต้นสอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ นันทา ทองทวีวัฒนะ (2565) อดุลย์ ไทรเล็กทิม (2550) และ ไชยวัฒน์ อารีโรจน์ และ สมพร ร่วมสุข (2558) ซึ่งได้ศึกษาทักษะการพูดในที่สาธารณะของผู้เรียน พบว่า ปัญหาหลักที่ส่งผลต่อการพูดในที่สาธารณะ คือ การออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี การเรียบเรียง คำ วลี หรือประโยคไม่ถูกต้องตามหลักวายกสัมพันธ์ การใช้คำไม่ถูกต้องชนิดหน้าที่หรือความหมาย การใช้คำฟุ่มเฟือย และการใช้คำที่ไม่ถูกต้องตามระดับภาษาและกาลเทศะระหว่างบุคคล

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา ค้นคว้านวัตกรรม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการพูดและมีพัฒนาการในการพูดให้ดีขึ้นเป็นลำดับ ตลอดจนสามารถนำสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 24 ระบุไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นฝึกทักษะกระบวนการคิด การประยุกต์ใช้ความรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ สามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ วิดีโอพอดแคสต์สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดรับกับสภาพปัญหา สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นพัฒนาการสื่อสารของผู้เรียน โดยมีกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ร่วมกับการเรียนรู้รูปแบบภาษา คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ จนเกิดเป็นองค์ความรู้สำหรับพัฒนาความสามารถในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เสริมสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (ณัฐกิตติ์ นาทา, 2561; Richards & Rodgers 2014; Willis, 1996)

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของผู้เรียนให้ครบถ้วนทุกองค์ประกอบความสามารถ ต้องอาศัยเครื่องมือสำหรับการฝึกฝนทักษะ จากการศึกษาพบว่า วิดีโอพอดแคสต์ (Video Podcast) เป็นวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการฝึกฝนทักษะความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ (Lord, 2008) โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะด้านการใช้ภาษาและความสามารถด้านการพูดในผู้เรียนที่ประสบปัญหาเรื่องภาษาและความยากในการออกเสียง (Nation & Newton, 2008)

จากการศึกษาพบว่า วิดีโอพอดแคสต์เป็นสื่อที่มีการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพูดเพื่อดำเนินรายการซึ่งมีลักษณะเดียวกับการพูดในที่สาธารณะหรือการพูดในที่ประชุมชนอันประกอบด้วยการพูดแบบฉับพลัน การพูดแบบมีบันทึกหรืออ่านจากต้นร่าง การพูดแบบท่องจำ และการพูดแบบอ่านจากต้นฉบับ (อาทิตยา ทรัพย์สินวิวัฒน์, 2565) จึงเป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้เพื่อการฝึกฝนการพูดและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้หลักการพูด การเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ รวมถึงการลำดับเรื่องราวให้ถูกต้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การพูดในแต่ละประเภท กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล (Ramli, 2017; Wei & Ram, 2016)

การศึกษาแนวคิดที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้และพัฒนาความสามารถการพูดในที่สาธารณะด้านหลักการเลือกใช้ภาษา ส่งเสริมนำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ร่วมกับการเรียนรู้รูปแบบภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์บริบทและสถานการณ์การพูดตลอดจนสามารถเลือกใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสม ในขณะที่วิดีโอพอดแคสต์จะเป็นสื่อที่ช่วยให้มีพื้นที่สำหรับการฝึกฝนและการปฏิบัติการพูดเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถการพูดในที่สาธารณะ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษาและด้านการใช้น้ำเสียง ให้ผู้เรียนได้ฝึกการการลำดับโครงเรื่องและการสรุปเรื่องที่พูดได้ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนและเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนสามารถพูดในที่สาธารณะได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ

วิธีการดำเนินวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 14 ห้อง 521 คน โดยกลุ่มประชากรเป็นนักเรียนที่มีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 42 คน ที่ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ดังนี้

1. สำรวจโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครทั้งหมด 67 โรงเรียน จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 1 โรงเรียน จาก 67 โรงเรียน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม
2. หลังจากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลากเลือกห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 2 ห้องเรียน ผลปรากฏว่าได้กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.6 จำนวน 42 คน และกลุ่มควบคุมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.10 จำนวน 42 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.1.2 กำหนดโครงสร้างและแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์

3.1.3 สร้างแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ

3.1.4 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อรับคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ในทุกตัวชี้วัดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60 – 1.00 วัดได้สอดคล้องทุกข้อ

3.2 วิดีโอพอดแคสต์กับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3.2.1 วิเคราะห์หลักการและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิดีโอพอดแคสต์และการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและประเด็นสำคัญในการเรียนรู้เรื่องการพูดในที่สาธารณะ เช่น ประเภท หลักการพูด และองค์ประกอบความสามารถของการพูดในที่สาธารณะ

3.2.3 วิเคราะห์นักเรียน โดยการทดสอบความสามารถของนักเรียนเพื่อกำหนดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาและกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้

3.2.4 ออกแบบวิดีโอพอดแคสต์เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นและเนื้อหาในบทเรียน วางแผนเตรียมการผลิตสื่อ บันทึกข้อมูล ตัดต่อ และตรวจสอบคุณภาพ

3.2.5 วางแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ โดยการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ กรอบการจัดกิจกรรม บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และการจัดทำคู่มือการใช้วิดีโอพอดแคสต์สำหรับนักเรียน

3.2.6 พัฒนาวิดีโอพอดแคสต์โดยเริ่มจากการสร้างเนื้อหาตามขั้นตอนการผลิตสื่อและอัปโหลดวิดีทัศน์ลงในเว็บไซต์โดยใช้ www.youtube.com ซึ่งเป็นช่องทางสำหรับการจัดการเรียนรู้และอธิบายวิธีการใช้งานวิดีโอพอดแคสต์ให้นักเรียนเข้าใจและสามารถใช้เครื่องมือได้อย่างถูกต้อง

3.2.7 นำวิดีโอพอร์ดแคสต์ที่ได้พัฒนาขึ้นไปนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อรับคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ในทุกตัวชี้วัดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60 – 1.00 วัดได้สอดคล้องทุกข้อ

3.2.8 นำวิดีโอพอร์ดแคสต์ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน เพื่อหาความบกพร่อง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์การเรียนรู้

3.2.9 นำวิดีโอพอดแคสต์ไปใช้กับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมผลความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ

3.3 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ

3.3.1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของนักเรียน

3.3.2 สร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ โดยสังเคราะห์ความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะออกเป็น 4 องค์ประกอบความสามารถ ได้แก่ ความสามารถด้านเนื้อหา การใช้ภาษา การใช้น้ำเสียง และบุคลิกภาพ

3.3.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพูดในที่สาธารณะตามองค์ประกอบความสามารถโดยอิงเกณฑ์รูบริคส์ (scoring rubric) ที่มีระดับคุณภาพความสามารถ 5 ระดับ

3.3.4 นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อรับคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ในทุกตัวชี้วัดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80 – 1.00 วัดได้สอดคล้องทุกข้อ

3.3.5 นำแบบนำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน จากนั้นนำมาตรวจสอบหาค่าความเที่ยง (Realiability) ของแบบวัดโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.83 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้

3.3.6 นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ภาพที่ 1 คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ภาพที่ 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ภาพที่ 3 การสร้างวิดีโอพอดแคสต์บนเว็บไซต์ YouTube

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – experimental research) และดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ดำเนินการทดลองประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (pre – test) โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ หัวข้อ “การขายสินค้าออนไลน์” ซึ่งใช้เวลาในการทำการทดสอบเป็นรายบุคคล คนละ 2 นาที และใช้เกณฑ์การประเมินการพูดในที่สาธารณะ (scoring rubric) ที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ในการให้คะแนน

4.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์โดยเริ่มการทดลองและใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้รวมทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ รวม 16 คาบ

4.3 ดำเนินการประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง (post – test) โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ หัวข้อ “การขายสินค้าออนไลน์” ซึ่งใช้เวลาในการทำการประเมินเป็นรายบุคคล คนละ 2 นาที และใช้เกณฑ์การประเมินการพูดในที่สาธารณะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการให้คะแนน

4.4 นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองมาวิเคราะห์สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการดังนี้

5.1 คำนวณค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะก่อนทดลอง (pre – test) และหลังทดลอง (post – test) ของกลุ่มทดลองแล้วนำมาเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t – test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (paired sample test)

5.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t – test) แบบกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน (independent sample t – test)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ของกลุ่มตัวอย่างตัวอย่างโดย**ภาพรวม** (n = 42)

กลุ่มทดลอง	คะแนนเต็ม	M	SD	df	t	p
ก่อนการทดลอง	80	35.69	11.55	41	24.79	.001
หลังการทดลอง	80	78.11	2.09			

*p<.05

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะก่อนทดลองเท่ากับ 35.69 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังทดลองเท่ากับ 78.11 และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้วยการใช้สถิติทดสอบที พบว่า หลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการพูดในที่สาธารณะในภาพรวมสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติโดยภาพรวม (n = 42)

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	M	SD	df	t	p
กลุ่มทดลอง	80	78.11	2.09	44.82	15.72	.001
กลุ่มควบคุม	80	54.04	9.69			

*p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับ วิดีโอพอดแคสต์ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดในที่สาธารณะระหว่างกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติโดยจำแนกตามองค์ประกอบความสามารถ (n = 42)

องค์ประกอบความสามารถ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		D	t	p
	M	SD	M	SD			
1. ด้านเนื้อหา (25 คะแนน)	24.69	0.86	17.09	2.79	47.93	15.86	.001
2. ด้านการใช้ภาษา (20 คะแนน)	19.50	0.91	12.50	2.26	49.94	15.59	.001
3. ด้านการใช้น้ำเสียง (20 คะแนน)	19.50	1.10	13.61	3.58	48.77	10.14	.001
4. ด้านบุคลิกภาพ (15 คะแนน)	14.42	0.91	10.83	2.33	53.27	9.28	.001
รวม (80 คะแนน)	78.11	2.09	54.04	9.69	44.82	15.72	.001

*p<.05

จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามองค์ประกอบความสามารถในการพูดในที่สาธารณะ กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์มีความสามารถในการพูดในที่สาธารณะ ด้านเนื้อหา การใช้ภาษา การใช้น้ำเสียง และบุคลิกภาพ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์มีความสามารถในการพูดในที่สาธารณะในภาพรวมสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ความสามารถในการพูดในที่สาธารณะของผู้เรียนสูงขึ้นเป็นผลมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีรูปแบบกิจกรรมที่ออกแบบให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในด้านเขียนโครงร่างของบทพูด ฝึกการใช้สำนวนภาษาและระดับภาษาขณะปฏิบัติการพูด ทำให้ผู้เรียนสามารถนำเสนอการพูดได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การพูด ออกเสียงให้ตรงตามอักขรวิธี ใช้สำนวนภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้วิดีโอพอดแคสต์ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการฝึกทักษะและปรับปรุงกลวิธีการนำเสนอการพูด ตลอดจนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูได้ให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์และกลวิธีการออกเสียงของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้น้ำเสียงและการแสดงบุคลิกภาพระหว่างการพูดได้อย่างเหมาะสม

ซึ่งเมื่อพิจารณาตามตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบแต่ด้าน พบว่า คะแนนที่มีระดับความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมากที่สุดได้แก่ ตัวบ่งชี้ด้านเนื้อหาที่นำเสนอมีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการพูด ตัวบ่งชี้ด้านการใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่วกวนหรือกำกวม ตัวบ่งชี้ด้านการเน้นเสียงสูงต่ำในขณะพูด และตัวบ่งชี้ด้านการแสดงออกถึงความมั่นใจขณะพูด สอดคล้องกับ ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์ (2561), ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์ (2560), สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย (2559), Anjum et al (2019) และ Munirah &

Muhsin (2015) ซึ่งระบุข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาความสามารถการพูดในที่สาธารณะในด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา เช่น การสรรคำ หลักการออกเสียงให้ตรงตามอักขรวิธี โครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้วาทศิลป์ รวมถึงการสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษา การนำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการพูดในที่สาธารณะจึงสามารถพัฒนาความสามารถด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นได้ เช่นเดียวกับ Suseno (2023) และ Samad et al (2017) ที่ได้ศึกษาการใช้วิดีโอพอดแคสต์ในการพัฒนาทักษะการพูดในที่สาธารณะ โดยผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีทักษะการพูดในที่สาธารณะโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้ระบุข้อดีของการใช้วิดีโอพอดแคสต์ในการพัฒนาทักษะการพูดในที่สาธารณะไว้ว่าเป็นสื่อนวัตกรรมที่ช่วยปรับปรุงกลวิธีการนำเสนอการพูดด้านการออกเสียง และการเรียบเรียงเนื้อหาสำหรับการพูด จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับการออกเสียงการใช้ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคในการพูดได้ด้วยตนเอง จากการสังเกตต้นแบบในบทเรียนวิดีโอพอดแคสต์ที่ผู้สอนสร้างขึ้น และฝึกปฏิบัติพูด ทั้งนี้ยังช่วยให้ผู้สอนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์และกลวิธีการออกเสียงของผู้เรียนได้ ทำให้นักเรียนรู้ระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาของตนเอง และสามารถปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดได้อย่างถูกต้อง

2) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติการพูดในที่สาธารณะโดยมีเป้าหมายในการสื่อสารที่ชัดเจนมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติการพูดในที่สาธารณะผ่านภาระงานที่มีลักษณะส่งเสริมการวิเคราะห์ และฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างเป็นระบบ ทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญและสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ ในทางตรงกันข้าม การจัดการเรียนการสอนแบบปกติมักเน้นการบรรยายโดยผู้สอนเป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกปฏิบัติการพูดในสถานการณ์จริงและขาดการเตรียมตัวอย่างเป็นขั้นตอน ส่งผลให้ผู้เรียนกลุ่มควบคุมขาดประสบการณ์และความมั่นใจเมื่อต้องเผชิญสถานการณ์พูดจริง สอดคล้องกับ Yambay & Herrera (2017) ที่ได้กล่าวว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะทางภาษาและพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยตนเองผ่านกิจกรรมและภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้การปฏิบัติการพูดตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ ทำให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการพูดของตนเองได้อย่างเป็นระบบ ก่อให้เกิดความชำนาญด้านการใช้ภาษา กลุ่มทดลองจึงสามารถนำเสนอการพูดในที่สาธารณะได้อย่างเป็นธรรมชาติมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ยังแสดงออกทางบุคลิกภาพว่าเกิดความวิตกกังวลขณะพูด เนื่องจากการพูดที่ติดขัดวกวน และใช้คำหรือสำนวนที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ขณะออกมานำเสนอการพูด ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ลักษณะการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติเป็นลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติตามตัวอย่างการพูดมากกว่าให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากทักษะของตนเอง การท่องจำลักษณะจากตัวแบบจึงทำให้ผู้เรียนไม่ทราบองค์ประกอบความสามารถของตนเองที่จะต้องพัฒนา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Anjum et al (2019) ที่ได้ศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดในที่สาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน ปากีสถาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

มีผลคะแนนจากการวัดทักษะความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ทั้งนี้ผลวิจัยของ นารีนารถ กลิ่นหอม และคณะ (2560) พบว่า การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ทำให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่ผิดหรือทักษะที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านการพูดให้ดีเช่นเดียวกับผลการวิจัยของ เบญจวรรณ พร้อมญาติ (2565) ที่พบว่า การที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในทักษะการพูดและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะทางภาษาจากประสบการณ์จริงของผู้เรียนจะมีลักษณะการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานแบบเน้นการทำซ้ำ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้จากการสังเกตช่องว่างทางภาษาซึ่งเกี่ยวกับการรับรู้การใช้ภาษา การทดลองใช้ภาษา และ การสังเกตโครงสร้างทางภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์จากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ก่อให้เกิดพัฒนาการด้านการใช้ภาษาและเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (Richards & Rodgers (2014)

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการสอนและการทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำการจัดการเรียนรู้แบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ดังนั้นผู้ที่สนใจในการนำการจัดการเรียนรู้ข้างต้นไปใช้ควรปรับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เช่น ปรับหัวข้อสำหรับการปฏิบัติการพูดให้มีความสัมพันธ์กับรายวิชาหรือความสนใจของผู้เรียน

1.2 การดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์ต้องศึกษาและอธิบายบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม และวิธีการใช้สื่อวิดีโอพอดแคสต์ให้กับผู้เรียนได้รับทราบอย่างถี่ถ้วน เพื่อป้องกันความสับสนของผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม ทั้งนี้ผู้สอนควรมีการสำรวจความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้เรียนก่อนปฏิบัติกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบแบบเน้นภาระงานร่วมกับวิดีโอพอดแคสต์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาและวิเคราะห์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้วิดีโอพอดแคสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย เช่น Tiktok, Facebook, Spotify เป็นต้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ.(2560). *ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* สำนักคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

ไชยวัฒน์ อารีโรจน์ และ สมพร ร่วมสุข. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการ Veridian E –Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8*(2), 1827 – 1828)

ณัฐกิตติ์ นาทา. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน : แนวคิดเพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(5), 182-202.

เบญจวรรณ พร้อมญาติ. (2565). ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร].

ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมสำหรับนักเรียน ประถมศึกษา. [หลักสูตรครุศาตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย] Chula Digital Collections. https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/3583

นันทา ทองทวีวัฒนะ. (2565). แนวทางการพัฒนาทักษะและศิลปะการพูดในที่ประชุมชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5*(3), 918 – 923.

นารีนารถ กลิ่นหอม และคณะ.(2560). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task – Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 40*(2), 73 – 79.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 . (19 สิงหาคม 2542). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ ง 74 ก น.8.

ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์. (2560).การจัดการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร].

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2567). *บทสรุปผู้บริหาร ผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.* https://www.niets.or.th/th/catalog/view/497

สุวรรณี ศิริพิทักษ์ชัย. (2559) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 6*(S), 66–80. สืบค้นจาก https://so05.tcithaijo.org/index.php/phdssj/article/view/67237

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *สมรรถนะการสื่อสาร*. https://cbethailand.com/หลักสูตร-2/กรอบหลักสูตร/สมรรถนะหลัก-6-ประการ/สมรรถนะการสื่อสาร/

อดุลย์ ไทรเล็กทิม. (2550). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยรามคำแหง, 10*(1), 83 – 96.

อาทิตยา ทรัพย์สินวิวัฒน์. (2565). กระบวนการสื่อสารและคุณสมบัติของพิธีกรรายการพอดแคสต์. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ*, *23*(2), 55–70.

Anjum, M. H., Kayani, M. M., & Jumani, N. B. (2019). The Effect of Task Based Language Learning (TBLL) on Developing Speaking Skills of Secondary School Learners in Pakistan. *International Journal of English Linguistics, 9*(2), 283 - 291. https://doi.org/10.5539/ijel.v9n2p283

Lord, G. (2008). Podcasting communities and second language pronunciation. *Foreign Language Annals*, 41(2), 364 – 379. https://doi.org/10.1111/j.19449720.2008.tb03297.x

Munirah, M., & Muhsin, M. A. (2015). Using Task-Based Approach in Improving the Students' Speaking Accuracy and Fluency. *Journal of Education and Human Development, 4*(3),181-190. https://doi.org/10.15640/jehd.v4n3a19

Nation, P., & Newton, J. M. (2008). *Teaching ESL/EFL listening and speaking*. New York: Routledge. https://doi.org/10.4324/9780203891704

Ramli, A. M. (2017). The Use of Podcasts to Improve Students' Listening and Speaking Skills for EFL Learners. *International Conference on English Language Teaching.* https://doi.org/10.2991/iconelt-17.2018.42

Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching.* Cambridge University Press.

Samad, I. A., Bustari, A., & Ahmad, D. (2017). The use of Podcasts in improving students' speaking skill. *Journal Of English Language and Education*, 3(2), 97-111. https://doi.org/10.26486/jele.v3i2.256

Suseno, E. (2023). Using the Podcast Contents to Help EFL Students in Improving Their Grammar and Pronunciation. *Journal Corner of Education, Linguistics, and Literature, 3*(2), 108 – 120. https://doi.org/10.54012/jcell.v3i2.199

Wei, K., & Ram, J. (2016). Perceived usefulness of podcasting in organizational learning: The role of information characteristics. *Computers in Human Behavior, 64,* 859–870. https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.08.003

Willis, J. (1996). *A Framework for Task-based Learning*. England. London, UK: Longman Harlow.

Yambay, S.V., & Herrera, G. (2017). Exploration of the use of Task Based Learning Approach and their advantages in Speaking development, in students of tenth year "a" of basic education at "Amelia Gallegos Díaz" high school during the academic period 2015-2016.